

frænkninger, berettiget til dertil at benytte hvad Medhjælp han vil."

"Enhver, som ifølge Lov eller Bevilling er berettiget til at udøve et Næringsbrug, og som i Henseende til Medhjælpen ikke alt er i Besiddelse af større Ret, skal være beføiet til derved at benytte Haandlangere til saadant Arbejde, hvortil ingen Haandværkskundskab udfordres, samt Hustrues og Børns Bistand, ligesom han skal være berettiget til at have een Dreng ad Gangen til Medhjælp og Oplærelse i sit Næringsbrug. Denne Bestemmelse finder ikke Anvendelse paa de i § 9 og 16 ommeldte Tilfælde."

Ændringsforslaget til § 28. fattes under Forhandling.

Ordføreren (Lehmann): Dette Forslag er foranlediget ved en Bemærkning af Indenrigsministeren med Hensyn til det Spørgsmaal, om de, der skulle sætte de udenbys Næringsbrugere, om jeg saa maa kalde dem, i Næringsstat, skulle være de samme som dem, der have denne Skatteligning i Byerne, saa at det altsaa ikke nødvendigt bliver Communalbestyrelsen, men i den enkelte Kjøbstad en særskilt Ligningscommission, dog under Appel til Communalbestyrelsen. Der er altsaa foreslaaet ifødetfor "Communalbestyrelsen" at sætte "vedkommende kommunale Myndighed i Kjøbstaden", hvilket i saa Henseende vil sjerne enhver Tvivl.

Da ellers Ingen begærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved

Forslag af Udvalget:

Til § 28.

At sidste Afsnit: "kan dens Communalbestyrelse . . . Kæmnerkassen." forandres til: "kan vedkommende kommunale Myndighed i Kjøbstaden, efter de for samme gjældende Regler, paaligne ham Næringsstat, som indbetales i Kæmnerkassen".

vedtoges eenstemmig med 35 Stemmer.

Ændringsforslaget til § 66 fattes derpaa under Forhandling.

Ordføreren: Ved første Gang at omtale den af Udvalget foreslaaede Forandring, forbeholdt jeg strax til 3die Behandling muligen at fremkomme med Forslag til Ændringer deri. Den ikke ringe Banfælsighed ved denne Paragraphs Affattelse hidrører derfra, at de to Bestemmelser, som deri indeholdes, paa en sær Maade gribe ind i hinanden og komme i Collision med Forskellen mellem den provisoriske Tilstand og den endelige Tilstand, som skal indtræde den 1ste Januar 1862. Det var i den tidligere Redaction forudsat, at den fulde Frihed til at bruge, hvad Medhjælp man vil, fuldstændigt vilde indtræde, naar Laugene ophørte at være tvungne Laug; men jeg troer, at den Bemærkning er correct, at de, der vedblive frivilligt at være Medlemmer af Laug efter den Tid, ville, saalænge Laugene selv opretholde den Bestemmelse, at man kun skal have Ret til at bruge laugsmæssigt oplærte Svende, i alt Fald til visse Arbejder, frivilligt være underkastede dette Baand, og at den nævnte Bestemmelse altsaa ikke vil bortfalde ved Lovens endelige Ifrastræden. Paa den anden Side vil den sidste Bestemmelse, der vistnok vil faae størst Betydning i den første Tid, ikke kunne bortfalde. Som Paragraphen nu er redigeret, troer jeg det med tilstrækkelig Klarhed deraf vil fremgaae, at enhver Næringsbruger, som enten ifølge almindelig Lov eller ifølge Bevilling, være sig i Kjøbstaden eller paa Landet, driver Næring, og ikke har en større Ret end, hvad der her er opstillet som Minimum, strax skal være berettiget til at benytte samme, altsaa at benytte Haandlangere til alt det Arbejde, hvortil der ikke hører Haandværkskundskab, dernæst sin Hustru og sine Børn, og endelig have Ret til at have een Dreng ad Gangen til Medhjælp og at oplære i sit Næringsbrug. Denne Ret skal indtræde strax for Enhver, der ikke har en større Ret. Derimod erhoder Enhver, der har Borgerskab og Næringsbeviis i Kraft af denne Lov, altsaa først og fremmest alle de Kjøbstadsborgere, som nedsætte sig i nogen Næring paa